

**Městský soud v Praze**

Hybernská 1006/18

111 21 Praha 1

DS: snkabbm

Sp. zn.: 10 A 6/2015

**Žalobce:** **Lukáš R.**, nar. XXX  
XXX

**Zastoupen:** Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem  
Bolzanova 461/5  
618 00 Brno  
DS: 764rs4p

**Žalovaný:** **Ministerstvo vnitra ČR**  
Nad štolou 936/3  
170 34 Praha 7  
DS: 6bnaawp

## **Sdělení**

žalobce k výzvě Městského soudu v Praze ze dne 23. března 2015,  
č. j. 10 A 6/2015-50,  
ve smyslu ustanovení § 8 odst. 5 a § 51 odst. 1 soudního řádu  
správního (dále jen „SŘS“)

Elektronicky

Přílohy: dle textu; podle seznamu

## I.

[1] K nadepsané výzvě žalobce sděluje, že **nemá námitek** vůči složení designovaného senátu ani vůči členům senátů zástupčích.

[2] S postupem podle § 51 odst. 1 SŘS žalobce **souhlasí**.

[3] Žalobcův právní zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty (DPH), což dokládá přiloženým osvědčením.

Důkaz: osvědčení o registraci plátce DPH ze dne 15. března 2010 – v příloze

## II.

[4] K žalobci doručenému vyjádření žalovaného ze dne 18. března 2015, č. j. PPR-7229-1/ČJ-2015-990115, pokládá žalobce za účelné předložit soudu následující repliku.

## III.

[5] V části III a IV svého vyjádření žalovaný tvrdí, že identifikační úkony byly provedeny při výkonu působnosti orgánu činného v trestním řízení a nelze proti němu tudíž brojit ve správním soudnictví žalobou proti faktickému zásahu ve smyslu ustanovení § 82 *et seq.* SŘS.

[6] Tak tomu arci není, identifikační úkony byly provedeny nikoli v rámci trestního řízení a pro jeho účely, nýbrž stalo se tak na základě zmocnění daného zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*PolZ*“), přičemž fakt, že žalobce je osobou, proti níž je vedeno trestní stíhání, toliko takový postup umožnil. Pokud by se jednalo o úkony podle trestního řádu (a pokud by byly nezákonné), žalobce by proti nim zajisté brojil opravnými prostředky podle tohoto procesního předpisu.

#### IV.

[7] Argumenty uváděné v části V vyjádření jsou vesměs irelevantní. Žalobce nikterak nepochybuje, že identifikační úkony byly uskutečněny na základě výslovného zákonného zmocnění ustanovením § 65 odst. 1 písm. a) PolZ, avšak tvrdí, že z důvodů, které podrobně rozvedl ve své žalobě, je příslušné ustanovení zákona o policii protiústavní, neboť je příliš vagní a dovoluje, aby bylo Policií České republiky zneužíváno nadměrně extensivním výkladem. Není nejmenšího důvodu, proč by měla Policie České republiky zpracovávat citlivé osobní údaje žalobce, který je viněn nikoli z násilného, nýbrž z politického trestného činu, navíc bagatelní povahy.

[8] Tvrzení, že naříkaný zásah byl invazivní, nikde v žalobě obsaženo není, a žalobci proto není zřejmé, proč s ním žalovaný polemisuje.

#### V.

[9] V části VI žalovaný tvrdí, že do doby meritorního rozhodnutí v žalobcově trestní věci „je potřeba zpracovávat zákonně získané údaje zcela evidentní.“ Tak tomu však není, a jednoznačně to vyplývá ze žalobou citované judikatury Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“).

[10] Vzhledem k tomu, že nelze než označit za ústavně nekonformní *a limine* i samotný identifikační úkon, je nezákonné i jeho další zpracování, a to nezávisle na fasi trestního řízení vedeného proti žalobci.

[11] Argumentaci domnělou „závažností“ žalobcovy trestné činnosti (str. 5 vyjádření) shledává tento poněkud úsměvnou: skutkem, v němž je spatřován trestný čin, a to přečin s minimální trestní sazbou, je slovanský symbol, tzv. kolovrat, na oděvu, který měl mít žalobce veřejně oblečen.

#### VI.

[12] V části VII vyjádření předestírá žalovaný svůj ústavněprávní pohled na věc, přičemž tvrdí, že „osoba, která se dopustila nějakého trestného činu[,] je povinna strpět v zájmu

*majority zákonné úkony zasahující do osobní integrity člověka, [příčemž] takovýmto úkonem je právě i zpracování profilu DNA a daktyloskopických otisků, jako prvku ochrany společnosti před takovými jedinci.“*

[13] V této podobě je však tvrzení příkře a zřetelně ústavně nekonformní, neboť vždy musí být nastolena rozumná proporce mezi intenzitou zásahu, *inter alia*, z hlediska jeho charakteru, podmínek a doby trvání, a závažností trestného činu, o který se jedná a který provedení zásahu umožnil.

[14] Jak žalobce velmi podrobně osvětlil na judikatuře ESLP, z hlediska ústavněprávního nazírání věci je podstatný rozdíl mezi zpracováním citlivých osobních údajů osoby, která se dopustila opakované a závažné trestné činnosti násilné povahy, a osoby, která měla na sobě domněle „závadové“ oblečení.

[15] Tyto rozdíly jsou v rozhodované věci tím nejpodstatnějším a paušalisace, ke které se žalovaný uchyluje, představuje právě ten moment, který žalobce ve své žalobě oprávněně kritizuje a ochrany před nímž se žalobou domáhá.

## VII.

[16] Jak žalobce z různých zdrojů postupně zjišťuje, Policie České republiky eviduje citlivé osobní údaje, profily DNA, více než 150 000 osob, přičemž tento počet každoročně narůstá o více než 30 000 nových profilů. V praxi tak vzniká situace, že v kategorii inherentně a paušálně podezřelých osob se za dalších pět let ocitne zhruba 3,2–3,5 % celé české populace, a to je stav, který nelze tolerovat a který je nemožné uvést do souladu s podmínkami materiálního právního státu; ten se svými občany v tomto počtu nemůže zacházet jako s doživotně podezřelými, aniž by k tomu měl dostatečný, v rovině zákona i ústavního práva aprobovatelný důvod.

[17] Jaké jsou „limity“ aplikace zákona, o nichž žalovaný hovoří na str. 9 vyjádření, vyplývá arci barvitě z toho, s jakou neochotou poskytuje policejní presidium žadatelům znění příslušných interních předpisů a co z nich vyplývá.

## VIII.

[18] V části VIII se žalovaný pokouší o vlastní interpretaci klíčového nálezu Velkého senátu ESLP ze dne 4. prosince 2008 ve věci *S. et Marper v. Spojené království* (stížnosti č. 30562/04 a 30566/04),<sup>1</sup> který arci vykládá zúženě, jako by dopadal toliko na případ osob, kterým nebylo spáchání trestné činnosti prokázáno. Tak tomu však není, a aby takovou nesprávnou interpretaci vyloučil, citoval žalobce z tohoto rozhodnutí ve své žalobě pasáž v rozsahu několika stran.

[19] ESLP se k otázce zpracování osobních údajů pro účely budoucí identifikace pachatelů zcela jasně vyslovil a stipuloval, že musí být přiměřeně stanovena jak minimální závažnost trestné činnosti, na jejíž pachatele povinnost podrobit se zpracování citlivých osobních údajů dopadá, tak musí být toto zpracování omezeno z hlediska doby trvání.

[20] Policie České republiky přitom v současné době využívá vagní zákonné licence v maximálním rozsahu a odebírá identifikační údaje všem osobám obviněným z úmyslné trestné činnosti, a tyto osobní údaje v případě pravomocného odsouzení uchovává po prakticky neomezenou dobu (resp. po dobu 80 let od právní moci rozsudku), a i v případě, že se trestná činnost neprokázala, po neméně nepřijatelnou dobu 5–10 let. Není vinou žalobce, že se tyto informace dozvídá postupně a často v nepřesné podobě, protože policie činí vše pro to, aby se veřejnost o skutečném stavu věci nedozvěděla, a mediálně traktovány tak bývají jen největší excesy, kupř. zprávy o tom, že umístění svých osobních údajů do *Národní database DNA* se brání sami policisté.<sup>2</sup>

## IX.

**Z těchto důvodů žalobce na své žalobě tak, jak byla podána, v celém rozsahu t r v á.**

V Brně dne 24. března 2015

*Lukáš R.*

<sup>1</sup><http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-90051>

<sup>2</sup>[http://zpravy.idnes.cz/policiste-se-bouri-0nx-/domaci.aspx?c=A141215\\_224835\\_domaci\\_aba](http://zpravy.idnes.cz/policiste-se-bouri-0nx-/domaci.aspx?c=A141215_224835_domaci_aba)

**Seznam příloh:**

1. *osvědčení o registraci plátce DPH ze dne 15. března 2010*